

ذره بین

گزارش «آرمان ملی» از پیشنهاد‌های دیپلماتیک به رئیس‌جمهوری

اماواگرهای مذاکراتی پزشکیان در نیویورک

نشست سالانه مجمع عمومی سازمان ملل متحد، مهم‌ترین گردهمایی سیاسی بین‌المللی است که هر سال در ماه سپتامبر در مقر سازمان ملل در نیویورک برگزار می‌شود. این نشست از سال ۱۹۴۵، که سازمان ملل تأسیس شد، به‌صورت منظم برگزار می‌شود و سران کشورها، رؤسای دولت‌ها، وزرای خارجه و نمایندگان عالی‌رتبه کشورهای عضو در آن شرکت می‌کنند. نشست سالانه فرصتی است تا رهبران جهان درباره موضوعات کلیدی بین‌المللی نظیر صلح، امنیت، توسعه اقتصادی، تغییرات اقلیمی و حقوق بشر به بحث بپردازند. سخنرانی‌های سران کشورها در این نشست، الگویی جهانی در سیاست‌ورزی بین‌المللی ایجاد کرده است. هر سال در بخش آغازین نشست، سران کشورها فرصتی برای ارائه دیدگاه‌ها و مواضع خود درباره مسائل جهانی دارند. به همین بهانه خبرگزاری دانشجویان ایران در گفت‌وگوهایی با نمایندگان مجلس و فعالان سیاسی پیشنهادات ایشان را در ارتباط با محورهایی که می‌تواند در سخنرانی و سفر مسعود پزشکیان رئیس‌جمهور دولت چهاردهم در این اجلاس مطرح شود را پرسیده است. این پیشنهادات موضوعاتی از «دیدار با ترامپ» تا «رساندن صدای مظلومیت ایران در جنگ ۱۲ روزه» را شامل می‌شود.

پیشنهادات سیاسیون

محمدعلی ابطحی فعال سیاسی با اشاره به این‌که «مظلومیت ایران در جنگ ۱۲ روزه زیر سایه سنگین رسانه‌های جهانی کم رنگ شده است»، گفت: از نگاه بنده مهم‌ترین کاری که رئیس‌جمهور در نشست مجمع عمومی سازمان ملل می‌تواند انجام دهد، این است که روایت این ۱۲ روز دردناک در درون ایران و همچنین مقابله جدی موشکی ایران را به‌صورت شفاف با مردم دنیا در میان بگذارد. جواد آفرین منش؛ نماینده مردم مشهد در مجالس هفتم و هشتم اظهارکرد: خوب است رئیس‌جمهور با اختیارات کامل در اجلاس نیویورک شرکت کند تا بتواند از حقوق ملی همه ایرانیان مقتدرانه و عزتمندانه دفاع کند. رضاعلی سبحانی‌فر، عضو حزب اعتدال و توسعه، تأکید کرد: باتوجه به اینکه امروز شیاطین در تلاش هستند تا بگویند جمهوری اسلامی ایران به صلح و ثبات پایبند نیست، حضور در نشست مجمع عمومی سازمان ملل بهترین فرصت برای تبیین مواضع صلح‌طلبانه ایران و توجه جامعه جهانی به تضییع حقوق آشکار و مبین جمهوری اسلامی ایران است. محمود عباس‌زاده مشکینی، عضو سابق کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس بیان داشت: حضور رئیس‌جمهور در نشست مجمع عمومی سازمان ملل یک فرصت طلایی رسانه‌ای است که باید از آن بهره حداکثری برای رساندن صدای مظلومیت و حقایقت ملت ایران برد. هم چنین محمدرضا میرتاج‌الدینی عضو هیات رئیسه مجلس هشتم هم گفت: پزشکیان در سخنرانی‌اش در سازمان ملل با تمرکز بر امتیازات اقتصادی و سرزمینی کشورمان می‌تواند زمینه همکاری اقتصادی دو جانبه و چند جانبه را ایجاد کند. حمیده زرآبادی یک فعال سیاسی، تأکید کرد: از نگاه بنده اگر ایران در نیویورک چارچوب همکاری با آژانس را اعلنی کند، فرصت برای یک توافق موفق به سبک «freeze-for-freeze» ایجاد می‌شود؛ یعنی توقف گام‌های هسته‌ای در برابر کاهش فشارها، زهراسعدی از نمایندگان مجلس هم با اشاره به وحدت و انسجام مردم در جریان جنگ تحمیلی ۱۲ روزه رژیم صهیونیستی، اظهارکرد: با توجه به حمایت‌ها و پشتیبانی‌های مردم، از رئیس‌جمهوری می‌خواهیم که در سخنرانی خود در مجمع عمومی سازمان ملل در عین اینکه پیام آور صلح و اقتدار باشد، سطح انتقامدنی‌ها و آماجگی‌های نظامی ایران برای دفاع از تمامیت ارضی خود را برای دنیا تبیین کند. مصطفی کواکبیان دبیرکل حزب مردم سالاری هم در بخشی از یک سخنرانی با اشاره به توفیقات و کمبودهای دولت وفاق افزود: موضع مردم‌سالاری در سال دوم فعالیت دولت پزشکیان متفاوت بوده و حمایت، نظارت و نقد جدی‌تر کمبودها در دستور کار قرار دارد. انتظار مردم از دولت پزشکیان بسیار وسیع‌تر از عملکرد فعلی دولت است. امیدوارم پزشکیان این رئیس‌جمهوری باشد که در سفر نیویورک با ترامپ ملاقات می‌کند. علی اصغر سلیمی عضو سابق کمیسیون اقتصادی مجلس بیان داشت: رئیس‌جمهور می‌تواند در نشست مجمع عمومی سازمان ملل از صلح طلبی و مودت ایرانیان در طوطا تاریخ سخن گفته و از طرف دیگر موضوع دریافت غرامت جنگ ۱۲ روزه را از بعد حقوقی دنبال کند. علی مطهری نایب‌رئیس مجلس دهم به رئیس‌جمهور پیشنهاد داد که اگر در جریان سفر به نیویورک ترامپ درخواست ملاقات داشت، به‌رغم نفاق و دروغ‌گویی‌اش، رئیس‌جمهور به‌خاطر منافع ملت ایران این دیدار را بپذیرد. رئیس‌جمهور سه‌شنبه اول مهر ۱۴۰۴ بعد از زنگ اول مهر عازم نیویورک خواهد شد و صبح چهارشنبه به‌وقت محلی (عصر بوقت تهران) در صحن سازمان ملل سخنرانی خواهد داشت. دیدار و رایزنی با رؤسای کشورهای مختلف و دبیرکل سازمان ملل و نشست‌هایی با اندیشکده‌ها، برخی مجامع و ایرانیان مقیم از دیگر برنامه‌ها سفر مسعود پزشکیان خواهد بود.

سه شنبه

۰۹ ● ۰۷ ● ۱۴۰۴

۳۰ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ / ۲۳ سپتامبر ۲۰۲۵

سال هشتم

شماره ۲۲۰۷

armanmeli.ir

«آرمان ملی» حضور رئیس‌جمهور در هشتادمین مجمع عمومی سازمان ملل را بررسی می‌کند

فرصت مذاکره در نیویورک

علی جنتی: رئیس‌جمهور با مجوز لازم و ابتکار عمل با ترامپ دیدار کند

حل کردن مسائل فی‌مابین

وزیر ارشاد دولت یازدهم در خصوص اقداماتی که ایران می‌تواند در این فرصت محدود برای جلوگیری از فعال‌سازی مکانیسم ماشه انجام دهد، اظهار داشت: به نظر من اینکه ما الان به سمت بحث هسته‌ای برویم و تعهداتی بدهیم یا بگویم آمادگی داریم که شما هر جا را بخواهید بازرسی کنید؛ جواب نمی‌دهد. از گذشته هم شاید دو، سه ماه قبل، افراد صاحب‌نظر عقیده‌شان این بوده که باید به سمت مذاکره مستقیم با آمریکا برویم، آن هم مذاکرات جامع؛ یعنی نه بحث هسته‌ای، نه بحث موشکی، نه بحث منطقه‌ای. خبرآنلاین نوشت: علی جنتی گفت: بلکه باید برویم با آمریکایی‌ها به بنشینیم و کل مسائل فی‌مابین مان را حل و فصل کنیم. این تنها چیزی است که می‌تواند مورد استقبال ترامپ قرار بگیرد، او به شدت دنبال این است که بگوید مساله‌ای را که هیچ‌یک از روسای جمهور سابق موفق نشده‌اند حل و فصل کنند، من موفق به انجام آن در این نشست من و مذاکره کنم؛ این تنها موردی است که وجود دارد. وی افزود: بنابراین به نظر من هیچ راه دیگری نمانده و اگر آقای دکتر پزشکیان رئیس‌جمهور وقتی به نیویورک می‌روند، مجوز لازم را داشته باشند و با یک ابتکار عملی بروند، مذاکره می‌تواند منسجم و فشرده و اروپایی‌ها و مساله اسنپ‌یک نیز حل می‌شود. اما اگر چنین اتفاقی نیفتد، به احتمال زیاد اسنپ‌یک فعال خواهد شد؛ مگر اینکه بار به احتمال ضعیف آقای پزشکیان در نیویورک با سه کشور اروپایی مذاکراتی انجام دهد که به سمت تمدید قطعنامه ۲۲۳۱ بروند و آن را شش ماهی تمدید کنند. روسیه و چین نیز به دنبال تمدید بودند که حال‌این احتمال هم خیلی قوی نیست، با این نوع رویکردی که اصولاً اروپایی‌ها نیست به ایران تا الان داشته‌اند. ولی به هر حال احتمالش دور از نظر نیست. اگر آقای دکتر پزشکیان با ۳ کشور اروپایی بنشیند و مذاکره کنند، لاقفل از این ستون تا آن ستون فرج هست که ایران بتواند تصمیمات درستی بگیرد.

فرصت مذاکره

مساله مذاکره ایران و آمریکا همواره با چالش‌هایی همراه بوده که در برخی مواقع صرفاً مطرح شده و در برخی زمان‌های دیگر از طرح به عمل هم رسیده است. مسقط، ژنو، وین، لوزان، رم و دو حه پایتخت‌هایی بوده که ایران و آمریکا به تناوب به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم با یکدیگر به مذاکره پرداخته‌اند. مذاکراتی که شاید در میان همه فقط مذاکرات ژنو که منجر به انعقاد برجام شد به سر انجام رسید و در سایر مذاکرات یا نتیجه‌ای حاصل نشد یا مذاکرات به پایان نرسید، مثل آخرین دور مذاکرات ایران و آمریکا که به‌طور غیرمستقیم در مسقط عمان برگزار شد و با وجود اینکه ۵ دور این مذاکرات با موفقیت و با امید به توافق پیش رفت و ایران در دور ششم به دنبال ارائه بسته پیشنهادی خود بود اما تجاوز رژیم صهیونیستی و پس از

«آرمان ملی» در گزارشی تحولات سیاست خارجه را تحلیل می‌کند

شتاب در توسعه روابط با شرق

آرمان ملی - گروه سیاسی:

جنگ ۱۲ روزه و تحولات سیاسی، امنیتی اخیر در خاورمیانه، جمهوری اسلامی ایران بر رویکرد نگاه به شرق خود تأکید بیشتری دارد زیرا تنها از این مسیر می‌تواند تحریم‌های آمریکا و اروپایی‌ها را کم‌تأثیر کند. یکی از مهم‌ترین ابعاد این رویکرد، تمرکز برگسترش همکاری‌ها با کشورهای شرقی است. ایران با درک شرایط جدید نظم بین‌الملل و تضعیف نسبی نظم‌های منطقه‌ای، تلاش دارد از ظرفیت‌های اقتصادی، فناوریانه و ژئوپلیتیکی شرق بهره‌مند شود زیرا با توجه به روند جدید غرب با تهران آمیدی به توسعه روابط با آنها را خیلی جدی نمی‌توان، دانست. در این چارچوب، همکاری با قدرت‌هایی مانند چین، روسیه، هند، پاکستان و حتی کشورهای عربی حوزه خلیج فارس از جمله عرصه‌های مورد توجه ایران در راستای توسعه روابط با کشورهای عربی است. ایران اهمیت ویژه‌ای دارد. پروژه‌هایی همچون توسعه بندر چابهار و اتصال آن به آسیای میانه و افغانستان می‌تواند جایگاه ایران را در شبکه ترانزیتی منطقه تقویت کند. از سوی دیگر، روابط با پاکستان علاوه بر مسائل مرزی و امنیتی، به همکاری‌های انرژی مانند نقش آفرینی منطقه‌ای و جهانی آن شود. اما نزدیکی ایران به بلوک شرقی و به‌ویژه پکن و مسکو، این سیاست را به چالش می‌کشد و عملاً بخشی از قدرت بازدارندگی آمریکا را تضعیف می‌کند. از نگاه کاخ سفید، همکاری‌های ایران با چین و روسیه به معنای افزایش نفوذ تهران در حوزه‌های کلان اقتصادی و امنیتی جهان است، موضوعی که می‌تواند توازن قدرت در خاورمیانه را تغییر دهد. در برابر ایران، آمریکا معمولاً از دروازه‌بر هم‌زمان بهره می‌گیرد؛ نخست تشدید فشارها و

توسعه روابط با کشورهای آسیایی

هند نیز به دلیل جایگاه اقتصادی و جمعیتی خود، برای ایران اهمیت ویژه‌ای دارد. پروژه‌هایی همچون توسعه بندر چابهار و اتصال آن به آسیای میانه و افغانستان می‌تواند جایگاه ایران را در شبکه ترانزیتی منطقه تقویت کند. از سوی دیگر، روابط با پاکستان علاوه بر مسائل مرزی و امنیتی، به همکاری‌های انرژی مانند نقش آفرینی منطقه‌ای و جهانی آن شود. اما نزدیکی ایران به بلوک شرقی و به‌ویژه پکن و مسکو، این سیاست را به چالش می‌کشد و عملاً بخشی از قدرت بازدارندگی آمریکا را تضعیف می‌کند. از نگاه کاخ سفید، همکاری‌های ایران با چین و روسیه به معنای افزایش نفوذ تهران در حوزه‌های کلان اقتصادی و امنیتی جهان است، موضوعی که می‌تواند توازن قدرت در خاورمیانه را تغییر دهد. در برابر ایران، آمریکا معمولاً از دروازه‌بر هم‌زمان بهره می‌گیرد؛ نخست تشدید فشارها و

تحریم‌ها به‌ویژه در حوزه انرژی و بانکداری برای محدودکردن دسترسی ایران به منابع مالی و دوم ایجاد ائتلاف‌های منطقه‌ای با برخی کشورهای عربی با تقویت روابط با هند و پاکستان برای کاستن از نقش ایران. همچنین کاخ سفید تلاش می‌کند از طریق جنگ روایت‌ها و ابزار رسانه‌ای، همکاری ایران با شرق را کم‌اهمیت یا پرهزینه جلوه دهد. با این حال، شواهد نشان می‌دهد که توان آمریکا در جلوگیری کامل از این روند محدود شده و عملاً در حال مدیریت تبعات آن است. بسیاری بر این باورند که سیاست‌های تخریبی آمریکا بر علیه ایران باعث گرایش بیشتر تهران به سمت شرق شده است. در این مورد به آخرین تحولات دیپلماتیسی جمهوری اسلامی و آنچه نگاه به شرق نام دارد اشاره خواهیم کرد.

همکاری هسته‌ای با مسکو

در این بین که ایران روابط پیچیده‌ای را به دلیل فعال شدن مکانیزم ماشه با اروپا و آژانس انرژی اتمی دارد تهران و مسکو توافقات جدیدی را به امضا خواهند رساند. در این مورد محمد اسلامی، رئیس سازمان انرژی اتمی که در صدر هیاتی برای دیدار و رایزنی با مقامات روسی و شرکت در برنامه‌های هفته انرژی اتمی روسیه به مسکو سفر کرده است، در بدو ورود به فرودگاه بین‌المللی شرمیتیوای مسکو گفت: «جمهوری اسلامی ایران در چارچوب پادمان و مقررات آژانس برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود را پیش می‌برد و سازمان انرژی اتمی در زمینه نحوه تعامل با آژانس ملزم به رعایت قانون جدید مجلس شورای اسلامی است. متأسفانه آژانس تحت نفوذ رژیم صهیونیستی و آمریکا قرار دارد و آژانس برای اعاده اعتبار و حیثیت خود باید کار حرفه‌ای و قانونی خود را انجام دهد. در خصوص اقدامات سه‌کسور اروپایی در فعال‌سازی مذا و کار ماشه نیز، سازمان انرژی اتمی منطبق بر قانون جدید مجلس شورای اسلامی عمل خواهد کرد و خود را ملزم به رعایت آن می‌داند». او در همین

آرمان ملی

سیاست

گزارش

عوامل ۲ شکست متوالی ایران در سازمان‌های بین‌المللی

چرا قطعنامه‌ها به نفع ایران تصویب نمی‌شوند؟

در رویدادی تازه، پیش‌نویس قطعنامه ایران در کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که با حمایت جمهوری خلق چین، فدراسیون روسیه، جمهوری بولیواری ونزوئلا، جمهوری نیکاراگوئه و جمهوری بلاروس ارائه شد، به جای رأی‌گیری، به تعویق افتاد تا جلسه بعدی و قطعنامه پیشنهادی جمهوری کره در شورای امنیت سازمان ملل متحد برای حفظ معافیت تحریم‌ها با ۴ رأی موافق و ۹ مخالف شکست خورد. این دو شکست، که در بازه ۲۴ ساعته رخ داد، نه تنها تلاش‌های دیپلماتیک تهران را ناکام گذاشت، بلکه سوالاتی جدی درباره بی‌طرفی نهاد‌های بین‌المللی و فشارهای ژئوپلیتیکی مطرح کرد. این در حالی است که حملات ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ اسرائیل به تأسیسات هسته‌ای نطنز، فردو و اصفهان، که با پیوستن ایالات متحده در ۲۲ ژوئن ادامه یافت، نقطه عطفی در بحران هسته‌ای ایران بود. رافائل گروسی، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، در بیانیه ۱۳ ژوئن ۲۰۲۵ اعلام کرد: «هرگونه حمله مسلحانه به تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز، نقض اصول منشور سازمان ملل متحد، حقوق بین‌الملل و اساسنامه آژانس است». این حملات در نهایت منجر به تحریر بخش‌هایی از تأسیسات غنی‌سازی و کشته شدن حداقل ۱۴ دانشمند هسته‌ای شد. در پاسخ، ایران در کنفرانس عمومی شصت و نهم آژانس (۱۵-۱۹ سپتامبر ۲۰۲۵) در وین، پیش‌نویس قطعنامه‌ای را ارائه داد که بر اساس قطعنامه‌های پیشین آژانس است که درخواست ایران در واکنش به حمله عراق به تأسیسات اتمی بوشهر صادر شد، تأکید داشت: «هرگونه حمله مسلحانه یا تهدید علیه تأسیسات هسته‌ای صلح‌آمیز، نقض اصول منشور سازمان ملل متحد، حقوق بین‌الملل و اساسنامه آژانس است». متن پیش‌نویس ۲۰۲۵ ایران نیز، که در ۱۷ سپتامبر توسط المیادین منتشر شد، حملات ژوئن را «نقض آشکار حقوق بین‌الملل» خواند و خواستار تضمین‌های مؤثر علیه چنین حملاتی شد. همزمان، در شورای امنیت، مکانیسم اسنپ‌یک، توسط فرانسه، آلمان و بریتانیا با مهلتی ۲۰ روزه ۲۷۷ سپتامبر، در اوت فعال شد. کره جنوبی، به عنوان رئیس شورا در سپتامبر، پیش‌نویس قطعنامه‌ای برای حفظ معافیت تحریم‌ها ارائه داد، اما این ابتکار با شکست روبه‌رو شد. رافائل گروسی، مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، در گزارش ۳ سپتامبر ۲۰۲۵ هشدار داد: «ایران بیش از ۹۰۰۰ کیلوگرم اورانیوم غنی‌شده انباشته کرده که ۴۵ برابر حد مجاز برجام است و دسترسی برزسان را محدود کرده است». این شکست‌ها که روایت‌هایی مبنی بر «تهدید ایرانی» را بدون نقد نقش حملات ژوئن تقویت کرده و دیپلماتیسی را به حاشیه رانده است. ریشه اصلی، عدم تعادل قدرت در نهاد‌های بین‌المللی است.

ناکامی اول

پیش‌نویس قطعنامه ایران در کنفرانس عمومی آژانس، که در ۱۶ سپتامبر با حمایت چین، روسیه و دیگران ارائه شد، بر ممنوعیت حملات به تأسیسات تحت نظارت آژانس تمرکز داشت. رضاعفی، نماینده دائم ایران در وین، در ۱۸ سپتامبر ۲۰۲۵ اعلام کرد: «به دلیل فشارهای غیرقانونی ایالات متحده بر اعضای کنفرانس، پیش‌نویس را به جلسه بعدی موکول کردیم تا از وحدت جهانی دفاع کنیم». این تعویق، نه پس‌گرفتن، بلکه مسکوت گذاشتن بود تا از فشار بر حامیان جلوگیری شود. هاروارد سالومون، نماینده موقت ایالات متحده در وین، پیش‌نویس را «تحریف حقوق بین‌الملل و نقل خارج از زمینه اسناد آژانس» توصیف کرد و ایالات متحده تهدید به کاهش بودجه آژانس کرد که منجر به تعویق شد. این در حالی است که تعویق، اصل بی‌طرفی آژانس را زیر سؤال می‌برد و نقض ماده ۵۱ منشور (دفاع مشروع) را برجسته می‌کند؛ زیرا حملات ژوئن بدون مجوز شورا بود. از سوی دیگر، ریشه این شکست، وابستگی مالی آژانس به غرب است؛ ایالات متحده از ابزار بودجه برای حفظ روایت «دفاع پیشگیرانه» استفاده کرد، در حالی که قطعنامه ۱۹۹۰ الگویی برای محکومیت حملات مشابه بود. این امر، اعتماد به NPT را خدشه‌دار کرده و می‌تواند همکاری ایران با آژانس را بیشتر محدود کند.

ناکامی دوم

این در حالی است که در ۱۹ سپتامبر ۲۰۲۵، شورای امنیت بر پیش‌نویس قطعنامه جمهوری کره رأی داد: ۴ موافق، ۹ مخالف و ۵ متنع این شکست، راه را برای اسنپ‌یک هموار کرد و تحریم‌ها از ۲۷ سپتامبر بازمی‌گردد. امیرسعید ابروانی، نماینده ایران در سازمان ملل، این رأی را «شتاب زده، غیرقانونی و سیاسی» خواند. از سوی دیگر کره جنوبی، به عنوان رئیس شورا، پیش‌نویس را برای حفظ معافیت تحریم‌ها ارائه داد، اما سه کشور اروپایی، آن را مانعی برای فشار بر ایران می‌دانستند. ژروم بونافون، سفیر فرانسه، گفت: «تصمیم سه‌کشور برای فعال‌سازی اسنپ‌یک کاملاً قانونی و توجیه‌پذیر است و با الزامات قطعنامه ۲۲۳۱ همخوانی دارد». واسیلی نینزا، سفیر روسیه نیز، اظهار داشت: «هیچ دلیل قانونی، سیاسی یا باریه‌ای برای اسنپ‌یک با رأی بر پیش‌نویس وجود ندارد؛ آنگونه که سه کشور اروپایی نیز خارج از قطعنامه ۲۲۳۱ عمل می‌کنند». فوکنگ، سفیر چین هم، هشدار داد: «اختلافات عمده در شورا وجود دارد و رأی شتاب‌زده تقابل دولت را نشان نمی‌دهد که در چنین شرایطی شکست آنجا معنادار می‌شود که ماده ۲۵ قطعنامه ۲۲۳۱ را نقض می‌کند، که اسنپ‌یک را مشروط به «عملکرد قابل‌توجه غیر» می‌داند. از سوی دیگر، حملات ژوئن، نقض ماده ۲ منشور، اعتماد ایران را کاهش داد. چه آنکه این موضوع ریشه در سیاست فشار حداکثری ایالات متحده و حمایت سه کشور اروپایی است؛ ترامپ، اسنپ‌یک را با فشار حداکثری همخوان دانست. بنابراین، این شکست، دیپلماتیسی را به بن‌بست کشانده و خطر خروج ایران از NPT را افزایش می‌دهد.

ریشه‌های دوشکست

در ابعاد تحلیلی، ریشه اصلی هر دو شکست، فشار دیپلماتیک و مالی ایالات متحده است. در آژانس، واشنگتن تهدید به کاهش بودجه کرد؛ در شورا، دوروتی شیا، نماینده ایالات متحده، رأی منفی داد و گفت: «ایران تعهدات IAEA را نقض کرده؛ اسنپ‌یک دیپلماتیک را مانع نمی‌شود». این فشار، ریشه در استراتژی ترامپ برای فشار حداکثری دارد، که از ۲۰۱۸ برجام را تضعیف کرد.